

opusdei.org

Pāvests Francisks skaidro, kā piedzīvot patiesu Ziemassvētku prieku

Pēdējā audiencē pirms
Ziemassvētkiem pāvests
Francisks paskaidroja, ka
Ziemassvētku svinības un
dāvanas nedrīkst likt mums
aizmirst to, ko mēs svinam,
patieso nozīmi - prieku par
Jēzus piedzimšanu.

24.12.2023

Dārgie brāļi un māsas, labs rīts!

Pirms astoņiem simtiem gadu, 1223. gada Ziemassvētkos, Svētais Francisks organizēja dzīvās silītes Grečo. Tā kā mājās un citur tiek gatavotas vai pabeigtas Ziemassvētku silītes, ir labi, ja mēs no jauna atklājam to pirmsākumus.

Kā radās šīs silītes un kāds bija svētā Franciska nodoms?

Viņš teica sekojošo: "Es vēlos attēlot Betlēmē dzimušo Bērnu un kaut kādā veidā ar ķermeņa acīm redzēt grūtības, kurās Viņš nonāca, jo Viņam trūka bērnam nepieciešamo lietu: kā Viņš tika likts silītē un kā Viņš gulēja uz salmiem starp vērsi un ēzeli." (Tommaso da Celano, Vita prima, XXX, 84: FF 468).

Francisks nevēlas radīt skaistu mākslas darbu, bet gan ar Kristus piedzimšanas ainu izraisīt izbrīnu par Kunga ārkārtīgo pazemību, par grūtībām, ko Viņš cieta mūsu mīlestības dēļ nabadzīgajā Betlēmes

grotā. Patiesībā Asīzes svētā biogrāfs norāda: "Šajā aizkustinošajā ainā mirdz evaņģēliskā vienkāršība, tiek slavēta nabadzība, tiek stāstīts par pazemību. Un Grečo ir kļuvis kā jauna Bētleme" (turpat, 85).

Es uzsvēru vienu vārdu: "izbrīns". Un tas ir svarīgi. Ja mēs, kristieši, skatāmies uz Bētlemi kā uz kaut ko skaistu, kā uz kaut ko vēsturisku, pat reliģisku, un lūdzamies, ar to nepietiek. Pirms Vārda iemiesošanās noslēpuma, pirms Jēzus piedzimšanas, mums ir nepieciešama šī reliģiskā attieksme - izbrīns. Ja es, saskaroties ar noslēpumiem, nerasniedzu šo apbrīnu, mana ticība ir vienkārši virspusēja; "skaitļošanas ticība". Neaizmirstiet, kas notiek.

Un viena no Kristus piedzimšanas ainas īpašībām ir tā, ka tā tika iecerēta kā atturības skola. Un tas mums var daudz ko pastāstīt. Mūsdienās patiešām risks pazaudēt

no redzesloka to, kas dzīvē ir svarīgs, ir liels, un paradoksālā kārtā tas palielinās tieši Ziemassvētkos: Ziemassvētku mentalitāte ir mainījusies, iegrimusi patērētājsabiedrībā, kas grauj tās nozīmi. Ziemassvētku patērētājsabiedrība. Taisnība, ka dāvināt dāvanas ir labi, tas ir veids, kā svinēt, bet šajā iepirkšanās trakumā uzmanība tiek novirzīta citur, un nav Ziemassvētku atturības.

Paskatīsimies uz Kristus dzimšanas ainu: tas brīnums par Kristus dzimšanas ainu. Dažkārt nav iekšējas telpas brīnumam, bet tikai svētku organizēšanai. Un Kristus silīte tika radīta, lai atgrieztu mūs pie tā, kas ir svarīgs: pie Dieva, kurš nāk, lai dzīvotu mūsu vidū. Tāpēc ir svarīgi aplūkot Jēzus silītes, jo tās palīdz mums saprast, kas ir svarīgs, un arī toreizējās Jēzus sociālās attiecības, ģimeni, Jāzepu un Mariju, un tuviniekus, gani. Cilvēki ir svarīgāki

par lietām. Un mēs bieži vien liekam
lietas pāri cilvēkiem. Tas nedarbojas.

Bet Greccio silītes līdzās atturībai,
kas liek mums redzēt, runā arī par
prieku. Jo prieks ir kas cits nekā
jautrība. Bet priecāties nav slikti, ja
tas tiek darīts pareizā veidā. Tas nav
slikti, tas ir cilvēcīgi. Bet prieks ir vēl
dziļāks. Daudz cilvēcīgāks. Un
dažkārt ir kārdinājums izklaidēties
bez prieka; izklaidēties, trokšņojot,
bet prieka nav. Tas ir mazliet līdzīgi
klauna tēlam, kurš smejas un smejas,
un liek cilvēkiem smieties, bet sirds
ir skumja. Prieks ir labas
Ziemassvētku jautrības sakne.

Un par atturību pagājušo laiku
hronika vēsta: "Un pienāk prieka
diena, prieka laiks! [...] Francisks [...] ir spožs [...]. Tauta pulcējās un
priecājās ar prieku, kādu nekad
agrāk nebija izbaudījusi [...]. Viņi visi
atgriezās savās mājās neizsakāma
prieka pilni" (Vita prima, XXX, 85-86:

FF 469-470). Brīnums, izbrīns ved jūs uz prieku, patiesu prieku, nevīs mākslīgu prieku.

Bet no kurienes nāk šis Ziemassvētku prieks? Noteikti ne no tā, ka mājās ir atnestas dāvanas vai piedzīvotas lielas svinības. Nē, tas ir prieks, kas pārplūst no sirds, kad sajūtam Jēzus tuvumu, Dieva maigumu, kurš mūs neatstāj vienus, bet mierina.

Tuvums, maigums un līdzjūtība - tās ir trīs Dieva attieksmes. Un, uzlūkojot Kristus piedzimšanu, lūdzoties Kristus piedzimšanas priekšā, mēs varam piedzīvot šīs Tā Kunga lietas, kas mums palīdz ikdienas dzīvē.

Dārgie brāļi un māsas, Kristus silītes ir kā maza aka, no kuras varam smelties Dieva tuvumu, cerības un prieka avotu. Betlēmes ir kā dzīvs evaņģēlijs, mājas evaņģēlijs. Līdzīgi kā Bībeles aka, tā ir tikšanās vieta, kur mēs, tāpat kā Bētleme gani un

Greccio ļaudis, nesam Jēzum savas dzīves gaidas un rūpes.

Nest Jēzum dzīves gaidas un rūpes. Ja pirms Kristus dzimšanas mēs uzticēsim Jēzum visu, kas mums ir dārgs, arī mēs piedzīvosim "lielu prieku" (Mt 2, 10), prieku, kas rodas tieši no kontemplācijas, no brīnuma gara, ar kādu es apcerēšu šos noslēpumus.

Ejam Kristus dzimšanas priekšā. Paskatieties, visi, un ļaujiet savai sirdij kaut ko sajūst sevī. Paldies jums.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/lv-lv/article/pavests-
francisks-skaidro-ka-piedzivot-patiesu-
ziemassvetku-prieku/](https://dev.opusdei.org/lv-lv/article/pavests-francisks-skaidro-ka-piedzivot-patiesu-ziemassvetku-prieku/) (9.08.2025)